

M/V VAN DE WEEK: CLARA VAN DEN BROEK

Clara van den Broek: 'Als ik van iemand hou, ken ik geen mate meer.' © Jimmy Kets

‘SNEEUWWITJE IS EEN SLOOF’

Clara van den Broek speelt het meisje Alice in de nieuwe jeugdvoorstelling ‘Wonderland’ van Skagen en Het Paleis. Sprookjes bewijzen nog maar eens hun nut.

Sarah Vankersschaever

Bent u een Alice in Wonderland?

‘Ik voel me zeker verwant met het meisje, zowel in het originele verhaal van Lewis Carroll als in onze theaterbewerking. Ik vlucht graag in de fantasie. Ik leef dan ook voortdurend in een wereld van fictie omdat ik met theater en teksten bezig ben.’

Leest u graag sprookjes?

‘Vroeger meer dan nu. Ik hou niet zo van het “fantastische element”. De uitwerking van de plot staat wat te ver af van de realiteit. Ik hou meer van verbeelde werkelijkheid. Het archetypische karakter van sprookjes spreekt me dan weer wel aan.’

Hebt u een favoriet personage?

‘Grietje misschien? Sneeuwwitje in elk geval niet. Dat is een hulpeloze sloof, een con-

servatief product.’

Hebben sprookjes dan geen nut?

‘Integendeel, sprookjes zijn heel belangrijk. Ze maken ons bewust van onze angsten en trauma’s. Ze zetten de woordeloze onrust die in de mens leeft om in taal en bieden een alternatieve vorm van therapie.’

Bent u een meisje dat soms verdwaalt?

‘Omdat ik de boel graag controleer, verdwaal ik niet gemakkelijk in de realiteit of in mijn hoofd. Ik verdwaal soms wel in de overgave aan mijn werk, of in mijn emoties en mijn gehechtheid aan mensen. Als ik bijvoorbeeld van iemand hou, ken ik geen mate meer. Dat is wellicht een soort vlucht voor mezelf.’

En als u acteert?

‘Dat is anders. Het ultieme genot van het acteren is open te kunnen zijn, me bekeken weten zonder schaamte te voelen. Dat zijn momenten van gratie. Het is zoals vrijen: je geeft je over, je bent, ook hier, even bevrijd van jezelf.’

Hoe ziet het ideale sprookjesland eruit?

‘Een land waarin tijd en ruimte geen beperkingen opleggen. Ik kan niet goed om met de eindigheid van relaties of van het leven. Dat wil niet zeggen dat ik niet van verandering hou. Geluk is voor mij eeuwig in beweging zijn. In die zin vind ik de 21ste eeuw best aangenaam: ik hou van “snel”, van “veel” en van “complex”. Ik verveel me gemakkelijk en deze tijd laat dat niet toe.’

Mogen we ons dan niet vervelen?

‘Toch wel. Verveling is zelfs een basisconditie van de mens. Verveling doet ons wonderlanden creëren: we vinden constructies uit die ons helpen om naar de werkelijkheid te kijken. Uit verveling is het verhaal ontstaan, misschien zelfs onze hele cultuur.’

Is ‘Wonderland’ uit verveling ontstaan?

‘Wonderland is er vooral gekomen omdat we met Skagen na tien jaar aan een nieuwe uitdaging toe waren. Jeugdtheater, een

grote zaal. De samenwerking met Het Paleis is voor ons zeer aangenaam. Hoewel het een heel groot huis is, krijgen we toch de kans om in alle intimiteit te werken en dicht bij het artistiek product te blijven.’

Zijn jongeren een moeilijk publiek?

‘Aan het begin van een voorstelling zijn jongeren vaak puberaal en defensief, dat voel je. Maar als het goed gaat, openen ze zich gemakkelijker dan volwassenen. Ze hebben minder afstand, zijn minder gewapend en zijn daarom ook ontwapenend. Ze lijken de voorstelling te drinken, met hun ziel. Dat is bijzonder.’

Ziet u vandaag veel Alices rondlopen?

‘Ik zie haar in elke jongere die naar een identiteit zoekt, elke puber die ontevreden is over zichzelf, ieder van ons die de realiteit ontvlucht.’

Welk talent zou u graag bezitten?

‘Onafhankelijkheid van gemoed.’

Hoe zou u Skagen omschrijven?

‘Vijf mensen die tot op het bot gaan. Meestal scheren mensen rakelings langs elkaar heen, maar wij zijn toch al meer dan tien jaar samen.’

Naar welk moment in ‘Wonderland’ kijkt u uit?

‘De laatste momenten van de première: wanneer we met vijf naast elkaar staan, hand in hand, en buigen. Dan weet en voel je: “Dit hebben we samen gedaan.” Dat is een bijzonder intens moment.’

Hoe ziet u de werkelijkheid?

‘Ik vind het een wondere, wrede wereld.’

‘Wonderland’, vanaf 6 november in Het Paleis, Antwerpen. Daar nog te zien tot 27 november.

ONLINE
www.hetpaleis.be
www.skagen.be